

АВТОБІОГРАФІЯ

Я, Литвинов Олексій Миколайович, народився 12 грудня 1977 року в м. Херсон. Громадянин України. Одружений, виховую двох синів.

У 2000 році закінчив магістратуру Національного університету внутрішніх справ (нині — Харківський національний університет внутрішніх справ), де розпочав свою трудову діяльність.

З 2000 по 2022 рік працював у Харківському національному університеті внутрішніх справ, обіймаючи посади від начальника кабінету до завідувача кафедри кримінального права і кримінології, яку очолював протягом 12 років.

У 2002 році захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за темою «Адміністративно-територіальна координація діяльності суб'єктів профілактики злочинів в Україні на місцевому рівні»; у 2010 році — докторську дисертацію за темою «Соціально-правовий механізм протидії злочинності в Україні (теоретичні та практичні засади)».

У 2011 році отримав вчене звання професора кафедри кримінального права та кримінології факультету підготовки фахівців для підрозділів слідства Харківського національного університету внутрішніх справ.

У 2022–2023 роках обіймав посаду директора Департаменту науки і освіти Харківської обласної військової адміністрації.

З початку повномасштабної військової агресії Російської Федерації проти України залишився у місті Харкові та активно долучився до надання гуманітарної допомоги військовослужбовцям, медикам, цивільному населенню та працівникам університету.

З 2023 року виконую обов'язки ректора Національного аерокосмічного університету «Харківський авіаційний інститут», забезпечуючи функціонування та розвиток університету в умовах воєнного стану.

У 2023 році обраний дійсним членом (академіком) Інженерної академії України.

Беру активну участь в експертизі законодавства та розробці проектів нормативно-правових актів, зокрема Регіональної програми щодо реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні, Програми протидії терористичній діяльності на території Харківської області,

Програми забезпечення публічної безпеки і порядку в Харківській області, Програми територіальної оборони Харківської області на 2018–2019 роки.

11 років був головою спеціалізованої вченої ради Харківського національного університету внутрішніх справ із захисту докторських і кандидатських дисертацій за спеціальністю 12.00.08.

Є засновником наукової школи з проблем протидії злочинності, яка є сформованим науковим напрямом у галузі кримінології та кримінального права, що ґрунтується на багаторічній науково-дослідній і педагогічній діяльності. Діяльність наукової школи спрямована на проведення фундаментальних і прикладних досліджень актуальних проблем протидії злочинності, забезпечення публічної безпеки та розвитку правової політики держави. Під моїм науковим керівництвом захищено 19 докторських, 37 кандидатських та 10 дисертацій доктора філософії у галузі права.

Входжу до редколегій низки наукових періодичних видань: «Вісник Кримінологічної асоціації України», «Право і безпека», «Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ», «Публічне право», які включені до переліку наукових фахових видань України з юридичних наук. Є членом Кримінологічної асоціації України, ГО «Всеукраїнська асоціація кримінального права», Координаційного бюро з проблем діяльності судових та правоохоронних органів НАПрН України, Науково-технічної ради НАН України.

Беру активну участь у правопросвітницьких і правовиховних заходах. Як популяризатор науки неодноразово виступав на телебаченні, а також на шпальтах газет і журналів.

Маю науковий ступінь доктора юридичних наук, вчене звання професора, є автором понад 400 наукових праць. Найвагомішими результатами діяльності наукової школи є підготовка та видання фундаментальних праць, зокрема: «Українська кримінологічна енциклопедія» (2017 р.), «Кримінологія. Академічний курс» (2018 р.), «Велика українська кримінологічна енциклопедія» (2021 р.), трилогія: «Нариси з кримінології постмодерну» (2019 р.), «Антипостмодерн: кримінологічні етюди» (2020 р.), «Кримінологія «свого» часу: наукові розвідки» (2021 р.).

В останні роки зосередив наукові дослідження на проблемах забезпечення стійкості та стратегічного розвитку закладів вищої освіти в умовах війни. Результатом цієї роботи стала одноосібна монографія

«Забезпечення стійкості прифронтового університету: 15 есе про досвід ХАІ», у якій на основі практичного досвіду управління прифронтовим університетом розкрито сучасні підходи до модернізації, функціонування та стратегування університетів в умовах екзистенційних викликів. Зазначена робота започаткувала новий напрям моїх наукових досліджень у сфері стратегічного розвитку університетів в умовах сучасних викликів.

Нагороджений державними та відомчими нагородами, зокрема:

Лауреат премії Президента України для молодих вчених (2008 р.)

Лауреат премії імені Ярослава Мудрого (2017 р.)

Лауреат Премії імені академіка Володимира Сташиса (2020 р.)

Відзнака Президента України «За бездоганну службу III ступеня» (2013 р.)

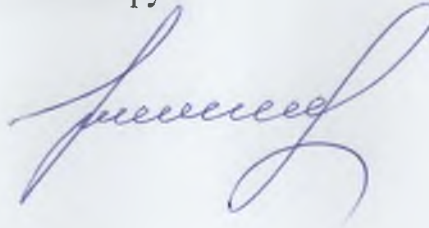
Заслужений працівник освіти України (2017 р.)

Почесна відзнака Кабінету Міністрів України (2017, 2021 рр.)

Почесна відзнака Харківської обласної ради «Слобожанська слава» (2018 р.)

Відзнаки МВС України («За відзнаку в службі» I, II ступенів, «За сумлінну службу» II, III ступенів, «За розвиток науки, техніки та освіти»), тощо.

Автобіографію складено власноруч.



О.М. Литвинов